

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s'landsdags, s' donderdags en zaterdag.
Men schrijft in te Tongeren M. COLLE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeurs.
Alle toezending van brieven, aankopen, geld, enz., moet getrukeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel, 12 centimen.
De rekamen, per drukregel 25 centimen.

TONGEREN, DEN 7 NOVEMBER.

De *Paix* kondigt een nieuws af, dat overal met verontwaardiging zal ontvangen worden. Wij geven letterlijk de vertaling van het artikel in het brusselsche blad:

« De meetings tegen de verzwarende der militaire lasten en tegen den bloedimpost vernieuwden zich in België, vooral in de Vlaamsche provinciën. Allen hebben eenen goeden uitslag: de openbare opinie doet er zich hooren met eenen samenhang, met eene krachtadigheid, die ons aanmoedigen. De oogenblik is gekomen om de militaire loting af te schaffen, indien het volk dit maar wil. In de ministerieele kringen heeft men het *air*, die betoogingen van het publiek met diep misprijzen te aanzien. « *Laat de Antwerpenaren en hunne medeplichtigen maar schreeuwen, zegde gisteren een groote Mijnsheer, twaalf keeren gedecoreerd; ZIJ ZULLEN BETALEN, EN ZIJ ZULLEN MARCHEEREN, OF WIJ ZULLEN ZE AFRANSELEN, (ils paieront et ils marcheront, ou nous les rosserons.)* Het laatste woord is er te veel. Dat zal de beleediger binnen kort weten. »

Wij zouden wel eens willen weten, wie die Russische *knoutstager*, of die Pruisische *priegelaar* is: wij zouden alsdan aan den Koning vragen, of hij dien meester in zijnen dienst kan houden, en of het zóó is, dat een vrij volk, in een constitutioneel land, moet geregeerd worden? Hebt gij het verstaan, gij mannen, die u tegen de onrechtvaardige belasting verzet: gij zult betalen, gij zult marcheeren, of de twaalf keeren gedecoreerde heeren te Brussel zullen u *afranselen*. Wat zegt gij daarvan, slapende mannen van Gent, die u beroemt de zonen van Artevelde te zijn, en niettemin het volk laat miskennen en de vrijheid laat doodgeeselen? (Handelsblad.)

VOOR PETRUS' STOEL!

LIED VAN BELGIE'S PAUZELIJKE VRIJWILLIGERS.

Op de wijze der *Brabonçonne*.

Voor Petrus' Stoel zijn wij ten strijd gevlogen,
Voor Petrus' Stoel zwelt ons de borst van moed,
Voor Pius' heil het blanke staal getogen!
Voor Pius' heil stroom' vrij ons laatste bloed!
Want kindermin deed ons den boezem gloeien,
Toen in ons land veldkrak de nare kreet:
« Te wapen, Belg! verbrijzel ras de boeien,
Die 't ongelooft aan Paus en Godsdienst smeedt! »

Voor Godsdienst en voor Vaderland ten velde!
Was steeds de leus van België's vromen telg;
Doch 't Vaderland, dat vredes dagen telde,
Schon heil, en vroeg geen offers aan den Belg;
Maar Godsdienst zag zich duizend rampen broeien
En daar weerklonk op eens de nare kreet:
« Te wapen, Belg! verbrijzel ras de boeien,
Die 't ongelooft aan Paus en godsdienst smeedt! »

En onbeschoord vloog elk van ons te wapen,
Op zegpraal noch nederlaag hadacht:
Geen lauwerkrans omstrengde ons de slapen,
't Is zege toeh, die kerk en godsdienst wacht;
Het ongelooft ontplooi zijn banieren
En jub'le luid in zijnen euvelmoed,
Toch eenmaal zal de Godsdienst zeegevieren,
Het zij dan ook ten koste van ons bloed!

Geen moordend loof doet Belgisch bloed verstijven
Geen slijkend staal verschrikt een Belgisch oog.
Wij zweren, — trouw op onze post te blijven,
Met moed vooruit! — de kruisbanier omhoog!
Vooruit, vooruit! — de overwinning tegen!
Vooruit, vooruit! wij strijden voor den Heer!
En wie er valle, op hen daakt Pius zegen
Als onderpand van Godes zegen neer.

Algoede God, O Heer der legerscharen,
Die van omhoog op uwe kinderen waakt,
Wil steeds uw kroost met minnend hert bewaren
Tot eens het uur van Pius' zege naakt:
Doch moesten wij als bloeig offers sneven
Dat niemand dan zijn dure plicht vergeet:
Moge onze dood de Kerk den vrede gevee;
« Voor Pius stoel! » zij onze laatste kreet!

Buitenlandsch nieuws.

Pauselijke staten.

Wij roepen de aandacht in op de tijdingen uit Italië. De pauselijke soldaten hebben Garibaldi aangevallen en hem totaal verslagen; meer dan 3000 zijner manschappen zijn op het slagveld gebleven.

Men zegde zelfs dat Garibaldi in de banden der zouaven was gevallen; de waarheid is, dat hij

zich naar Florentië heeft kunnen begeven en van daar naar Caprera is vertrokken. Men stelt zich voor hem in het fort Spezza op te sluiten.

Het gevecht is zeer hardnekkig en bloedig geweest. Toch zegt men, dat er italiaansche troepen ter hulp van Garibaldi zijn gekomen. Is dit waar? Men weet het niet. Maar dat zou de zaken aanzienlijk verzwaren en den oorlog zonder den minsten twijfel doen ontbranden; want het schijnt maar al te zeker, dat de keizer van geen italiaansche bezetting wil hooren en hij gen- raal de La Marmora, die kwam om te onderhandelen, zeer slecht ontvangen heeft.

Om op de hoogere tijdingen terug te komen merken wij op, dat wij enkel tijdingen hebben van den italiaanschen kant en deze het verlies van Garibaldi natuurlijk zeer klein zullen opgeven.

Is echter zeker, dat de beide gansen is opgevouwen en het gevecht glori- rijk is geweest voor de zouaven, die met een ongehoorden geestdrift uit Rome naar Monte-Rotondo waren getrokken, om de roothenden aan te vallen.

Parijs, 5 november.

De fransche *Moniteur* kondigt officieel de volgende belangrijke tijding af.

De pauselijke troepen hebben zondag nabij Tivoli, de banden van Garibaldi ontmoet en hebben ze onmiddellijk aangevallen.

Na een hardnekkig gevecht hebben de garibaldisten in wanorde de vlucht genomen, op het slagveld 3000 dooden gekwetsten en krijgsgevangenen achterlatende.

Garibaldi is er in gelukt te ontsnappen en Termi te bereiken, van waar de italiaansche overheden hem met zijne twee zonen, naar Florentië hebben doen brengen.

Generaal Ricotti, italiaansch opperkommandant, heeft op de grenzen 4000 garibaldisten gevangen genomen en ontwapend, welke op het italiaansch grondgebied wilden vluchten.

Florentië 5 november.

De *Opinione* van Florentië zegt, in zijne tweede editie, dat Garibaldi niet naar Caprera terugkeert, maar gevoerd wordt naar de forteres Spezza, hetgeen overigens in vroegere depeches reeds vermoed werd. De post-betrekkingen met Rome zijn hersteld.

De overwinning is behaald: de dappere vrijwilligers van Paus Pius IX, de edelmoedige verdedigers van het geschonden recht van den Opperpriester der katholieke Kerk, wetigen Vorst der Romeinsche Staten, hebben verleden zondag de roofbenden van den hoofdman der resolutiepartij overschrokken aangest, voor de helft vernield, en den overschot op de vlucht geslagen.

Tusschen Tivoli en Monte-Rotondo, in de nabijheid van de hoofdstad der Christenheid, is Garibaldi, de gezworen doodvijand van de religie en 't pausdom, met zijne beide zonen en beste generaals aan het hoofd eener strijdmacht van meer dan 7,000 opstandelingen en italiaansche overloopers, door de pauselijke legermacht, totaal verslagen.

Meer dan 3,000 gesneuvelde en gekwetste Garibaldianen zijn op het slagveld gebleven; uit Florentië zelf, schat men het verlies op 200 dooden en 4,000 gekwetsten; honderden en honderden krijgsvangenen zijn in handen der Romeinen gevallen.

Het overschot der banden is naar het italiaansche grondgebied gevlucht en aldaar ontwapend.

Garibaldi, die zich met zijne twee zonen bij tijds uit de voeten had gemaakt is maandag avond te Fignine door de italiaansche overheden aangehouden en den volgende dag overgevoerd naar het fort Vassignano.

Het italiaansche Staatsbestuur heeft reeds gehoorzaamd aan den eisch van Frankrijk, en aan de koninklijke troepen, die eenige grensplaatsen op het pauselijke grondgebied bezet hadden, het bevel gezonden naar het italiaansche grondgebied terug te keeren.

De strijd is dus volstreken door de pauselijke troepen alleen; immers zien wij, tot heden, geen de minste tijding dat de fransche troepen deel hebben genomen aan den veldslag van Tivoli die inderdaad hardnekkig, bloedig, moordend moet zijn geweest, en waarin blijkbaar de bajonet de grootste rol gespeeld moet hebben.

Wij weten nog niet, welke verliezen de pauselijke troepen ondergaan hebben in dien strijd, die beslissend is geweest voor de zegpraal der verdedigers van den Paus, van den wettigen Vorst der Romeinen.

Luidens een florentijner blad, zouden de Franschen, na de verwijdering der italiaansche troepen van het Romeinsche grondgebied, de stad Rome verlaten en zich bepalen bij de bezetting van Civita-Vecchia, alwaar ze zouden verblijven gedurende de nader te openen diplo-

matische onderhandelingen ter volkomen oplossing van het Romeinsche vraagstuk. Wij zullen de officieele berichten deswege afwachten.

Voor heden bepalen wij ons den rechtzinnigen dank en de gelukwenschen aller katholieken te bieden aan die eele en kloekmoedige jongelingen met alle maatschappelijke standen, aan de onverschrokken vlaamsche, hollandsche en fransche zouaven, die vrijwillig de wapens hebben opgenomen voor de verdediging van het goede recht des Heiligen Vaders; die, verenigd met de geringe strijdmacht van den Paus, sinds een viertal weken wonderen van dapperheid hebben gedaan, en eindelijk de Kerkelijke Staten bevrijd hebben van de roof-en moordbenden, die het goddeloos en vermetel plan hadden gesmeed den wetigen Vorst van Rome, den Opperpriester der groote katholieke Kerk van zijnen eeuwtroon te werpen.

Eere aan de zegeprelende pauselijke Zouaven!

Men schrijft uit Civita-Vecchia, 31 oktober: De ontschepping der fransche troepen gebeurt regelmatig en is bevoordeeld door een schoon weer. Civita-Vecchia, wordt hier en daar verschaast, ofschoon de roothenden den moed niet gehad hebben langs dien kant te komen dwalen. Overal ziet men kampeering in de opene lucht; militaire keukens; peerden aan den bos hoedende welke op de fourgons ligt; troepen die heen en weer trekken en handelsbeweging in de stad. Het volk is buitengewoon tevreden. Er zijn tot nu toe 32,000 man ontscheept en op weg naar Rome.

Gevecht van Tivoli.

Wij weten nog niet veel meer van het gevecht van Tivoli; het schijnt dat eene patrouille zouaven, eene patrouille garibaldisten had ontmoet; dat de eerste hebben aangevallen en naarmate de versterking van twee kanten aankwam, het gevecht algemeener werd.

De *Indépendance* zegt dat de slag eene wezenlijke moordderij is geweest, en het blad zijnen haat doende uitschijnen zegt « dat niets zoo bloedig is als heilige wapens. » De pauselijke troepen hadden aan die moordenaars, aan die ondernemers van kazernen zeker genade moeten geven!

L'Etandard van Parijs zegt, dat het gevecht zoo hevig is geweest, dat 300 spoorweg-waggonen nauwelijks genoeg waren om de gekwetsten te bevatten. Hetzelfde blad zegt, dat de pauselijke troepen met eene groote hardnekkigheid aauvielen en vochten.

Ten 5 ure begon het gevecht; kort nadien was het algemeen. Toen de garibaldisten achteruit gingen en de vlucht namen, vervolgden de zouaven hen, onder een geestdriftig gejuich, en met de bajonnet in de lenden.

De troepen stonden onder het kommando van M. A. de Charette; die zich heldhaftig heeft gedragen.

Het slagveld leverde des avonds een schrikkelijk gezicht op; het gespreide zich eindeloos uit, te rekenen naar de dooden die er verspreid lagen en ten gevolge het achtervolgen der vluchtelingen.

De geestdrift den iever, de hardnekkigheid beschrijven, toen zij aauvielen, onder het geroep van *leva Pius IX*, is onbeschrijfelijk. Met zoo'n troepen doet men wonderen.

De zouaven tellen een derde Franschen, een derde Belgen en een derde Hollanders.

Geene enkele depeche zegt wat indruk die neerlaag in Italië gemaakt heeft. Te Parijs denkt men aan het einde der moeilijkheden. De engelsche bladen zeggen intendeel dat de oorlog voor goed zal uitbersten, ten gevolge de cirkulaire de Monstier, die zoo krachtig aan het gouvernement van Victor-Emmanuel de waarheid zegde.

Pauselijke troepen.

Zichier de lijst der dooden en gekwetsten:

I. GEVECHT VAN BAGNOREA.

Een doode.

De zouaaf P. N. Heykamp, van Amsterdam.

4 gekwetsten.

De tweede luitenant de Mirabal, Franschman; de kaporaaf Fr. Harmsen, van Amsterdam; de zouaven P. Weyers, van Haarlem; M. Vlemings, van Straten (Holland).

II. GEVECHT VAN SUBIACO.

3 gekwetsten.

De luitenant Desclée, van Doornik; de zouaven J. Vincks, van Geldorp (Holland); J. Van der Hurck, van Leeuven (Holl).

III. GEVECHT VAN MONTE-LIBRETTI.

14 dooden, waaronder:

De luiten. Guillemin, Franschman; de tweede luitenant de Quélen, Franschman; de kaporaaf

Mercier, van Bastogne; de zouaven de Roeck, Vlaming; L. de Goester, van Yeuarne; J. Grove, Van Ravenslyn, P. de Jong, Fr. Van den Boom, G. Van Hulst, A. Bongenaar, de laatste 6 alle Hollanders.

20 gekwetsten: 4 Franschen, 1 Italiaan en 15 Hollanders en Belgen.

De zouaven A. Gringer, Belg, kogel in het hoofd; J. Reby, Belg, bajonnetsteek in de borst en in het been; H. Versteeg, Hollander, kogel in het hoofd; H. de Laet, Hollander, bajonnetsteek in het been; G. Van Dral, Hollander, kogel in den rechterarm; J. Smit, Hollander, kogel in de linker knie; H. Schotten, van Haarlem, kogel in den bil; L. Serie, Hollander, twee bajonnetsteeken in het been; A. Cappel, Hollander, twee bajonnetsteeken in den bil; G. Schellens, Hollander, kogel in het aangezicht; P. Verreucke, kwetsuur aan het hoofd; A. Otten, Hollander, kogel in de kin; G. Strates, van Amsterdam, kogel in het been; H. Bakker, Hollander, kogel in den bil;

IV. GEVECHT VAN FARNESE.

1 doode. De tweede luitenant Dufournel, Franselman.

1 gekwetste. Een fransche kaporaaf.

V. KAZERNE VAN SERRISTORI

welke in den nacht van 22 oct. gesprongen is. 20 dooden.

11 Italianen, 7 Franschen, 1 Zwitsers, 1 Belg, de zouaaf F. Cornet, van Namen.

11 gekwetsten.

3 Franschen, 7 Italianen, 1 Belg, wiens naam wij niet weten.

VI. GEVECHT VAN LUNGARETTA

(TRANSTEVERE). 3 gekwetsten.

Een spaansch sergeant; een fransch zouaaf; de zouaaf Stielen, van Maastricht, een lanssteek in den bil, lichte wond.

Frankryk.

La Patrie zegt dat, in den slag van Tivoli, de pauselijke troepen het cijfer van 3,500, en de garibaldianen dat van 7,000 bereikten. Onder de krijgsvangenen bevonden zich veel gewezen overloopers en ontslagen italiaansche soldaten.

Het zelfde blad drukt de meening uit dat niet meer dan twee divisien fransche troepen, ruim 30,000 mannen tellende, naar Civita-Vecchia zullen gezonden worden.

De Keizer zal heden avond gehoor verleenan aan den italiaansche buitengewonen gezant de Lamarmora.

De heer Benedetti is heden naar Berlijn teruggekeerd.

Manifestatie te Turijn.

Wij ontleenen aan den korrespondent der *Presse*, de volgende nieuwe inlichtingen over de ernstige manifestatie welke te Turijn heeft plaats gehad:

« De dagbladen van Turijn hebben gepoogd de ernstigheid der manifestatie, welke den 30 oktober in die stad plaats had, te verminieren. Zij zeggen niet, dat de wapenschilden van den koning op vele plaatsen verbrijzeld werden, dat men geroepen heeft: *Weg met den koning! en dood aan den koning!* Nogtans is dit van elkeen gekend.

« De *Gazzotta di Torino* bekennt dat er een verschrikkelijke *charivari* onder de vensters van den algemeenen franschen konsul heeft plaats gehad. Dit blad zou er hebben kunnen bijvoegen, dat de vensters van zijn huis door het werpen met steenen verbrijzeld werden. Men heeft zich rondom het standbeeld van Pietro Mecca, verenigd welke hier beschouwd wordt, als de bevrijder van Turijn, welke stad in 1711 door de Franschen belegerd werd, en die het zinnebeeld is geworden van den weerstand tegen den vreemde inval, en men boorde alle soorten van kreten. Die van *Leve de republiek!* werd door elkeen geuit, en hij vond weerklink. Volgens mijne weet, werd het roode vaandel in het openbaar geschieden; hetzelfde was met de phrygiaansche muts versierd.

« Het standbeeld van koning Karel-Albrecht was een oogenblik op het punt van vernield te worden. De nationale garde was eerder geneigd zich met de manifestatie te vereenigen dan dezelve te onderdrukken. Men zegt, dat de troepen zeer zwak werkten en met tegenzin handelden.

« Dit alles is zeer gewichtig. In Sicilië is men insgelijks zeer ongerust. Indien er te Turijn eene revolutie uitberste, zou Sicilië er stellig gebruik van maken om zijne zelfwetgeving te proklameeren. »